

**Stella Benedictina Sive Regula Sanctissimi Patris Nostri
Benedicti**

Meyenschein, Benedikt

Hildesii, 1725

VD18 10311831

Cap. I. De generibus Monachorum. Quadruplices dantur Monachi, sed rite
probantur Soli Claustricolæ, vix & Eremicolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65028](#)

- b) *Id est severius.*
- c) *Subaudi, hæc institutio.*
- d) *Sive non statim.*
- e) *Vel incipienda.*
- f) *Id est, quò diutius in religioso instituto firmâ cum fide & fiduciâ in Deum versamur.*
- g) *Id est, hilari.*
- h) *Intellige, Dei.*
- i) *Alia lectio: participemtis, seu participes fiamus.*
- l) *Idem.*

8. JAN. 9. MAJI. 8. SEPTEMB.

Incipit Regula Ss. Patris nostri
B E N E D I C T I.
C A P U T I.

De generibus vel vitâ Monachorum.

Monachorum *a* quatuor esse genera *b*,
manifestum est. Primum Cœ-
nobitarum *c*, hoc est Monasteriale, mi-
litans sub Regulâ vel *d* Abbatte. Dein-
de

de secundum genus est Anachoretarum, id est, Eremitarum, horum, qui non conversionis fervore novitio, sed Monasterii *f* probatione diuturnâ didicerunt contra diabolum, multorum solatio *g* jam docti, pugnare; & bene instructi, fraternal ex acie *h* ad singularem *i* pugnam eremiti *l*, securi, jam sine consolatione *m* alterius, solâ manu vel brachio *n* contra vitia carnis vel *o* cogitationum Deo auxiliante sufficiunt pugnare. Tertium verò Monachorum tertiū *p* genus est Sarabitarum *q*, qui nullâ Regulâ approbati, experientia Magistrâ *r* sicut aurum in fornace, sed in plumbi *s* naturam molliti, adhuc operibus servantes saeculo fidem, mentiri Deo per tonsuram *t* noscuntur. Qui bini aut terni, aut certè singuli sine Pastore *u*, non Dominicis *x*, sed suis inclusi *y* ovilibus: pro lege eis est desideriorum voluptas; cum, quidquid putaverint vel elegerint, hoc dicunt sanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyróvagum *z*, qui totâ

tâ vitâ suâ per diversas provincias ternis
 aut quaternis *aa* diebus per diversorum
 cellas hospitantur, semper vagi & nun-
 quam stâbiles, & propriis voluptatibus
 & gulæ illecebris servientes, & per omnia
 deteriores *bb* Sarabaítis. De quorum
 omnium *cc* miserrimâ conversatione
 melius est silere, quàm loqui. His er-
 go omissis, ad Cœnobitarum *dd* fortis-
 simum *ee* genus disponendum, adju-
 vante Domino, veniamus.

- a) *Nomen Monachus Eugenio Papæ apud Gratianum sonat idem, quod μόνος ἄχος, id est, unus tristis. A Concilio Nicæno Monachus græcè, latine singularis dici- tur. Juxta S. August. Hieron. ḡc. deri- vatur à μόνας, ac sonat idem, quod unus, solus, vel solitariam vitam dicens. Ex quibus Bellarm. infert, propriè Monachos non esse, nisi eos Religiosos, qui soli vitæ contemplativæ dant operam.*
- b) *Tempore scilic. S. BENEDICTI: ac duo quidem bonorum ḡ verè talium, duo au- tem malorum solâ specie talium.*
- c) *Vox derivata à καινὸς communis, ḡ βίος vita,*
- d) *τὸ*

- d) Tò vel non sumitur disjunctivè, sed copulativè pro et, quod ipsum fit in pluribus aliis locis.
- e) Sic dictorum à verbo ἀναχωρέω secedo, eoquod ab omni humano consortio secedant ut rerum Divinarnm contemplationi liberiūs vacent: Eremitæ verò à nomine ēpemus desertum.
- f) Monasterium & Cœnobium ex Cassiano differunt in hoc, quod prius denotet præcisè habitaculum Monachorum, etiam unius; Cœnobium verò etiam rationem vivendi, idque in communitate plurium sumuntur tamen passim, sicut & in sacra Regulâ pro eodem.
- g) Id est, auxilio; puta consilio, adhortatione, exemplo, &c.
- h) Intellige, ex communitate Religiosâ, quæ diabolo terribilis est ut castrorum acies ordinata.
- i) Id est, à singulis sive ab unoquoque solo obeundam.
- l) Sive in eremo.
- m) Hoc est, sine ope.
- n) Id est, soli per vires proprias, non quidem naturæ, sed gratiæ.

o) Par-

- o) Particula vel sumitur iterum copulativè
pro et.
- p) Sive deterrimum, id est, pessimum, tur-
pissimum.
- q) Id est, sibi viventium, sic dictorum lin-
guâ Ägyptiacâ, quod seipso à disciplinâ
Cœnobiticâ sequestrarent, & genio suo vi-
verent, ex Cassiano & Isidoro Hispalensi.
Alii apud Gazæum derivant ab Hebraico
Saravim, quod rebelles significat.
- r) Alii legunt Magistri, intellige in No-
minat. plurali.
- s) Alii legunt implumbi, sed male. Sensus
autem est, quod sint apparenter boni ac
probi, sicut aurum in fornace probatum
ac purificatum; reipsâ verò quasi plum-
bum mollitum, quod statim iterum indu-
rescit, vel, si auro argentóve purificando
admisceatur, in fumum abire consuevit.
- t) Utpote insigne Religiosorum, quales se ta-
men opere ipso non exhibent.
- u) Id est, Superiore legitimo.
- x) Subaudi, ovibus, id est, clausiris Deo
dicatis.
- y) Subintellige, sunt.

z) Id

- z) *Id est, vagans in gyrum, seu circumiens per alia & alia Monasteria: quam ob rem à S. August. Circumcelliones dicuntur.*
- aa) *His enim olim finiebatur hospitalitas; & qui diutius morari volebant, ad communis onera astringebantur.*
- bb) *Quia non manent stabiliter in cellis suis nec vivunt de proprio labore, ut Sarabaitæ, ac per currendo diversa loca malæ sua vitæ exemplo plurimos depravant. Ex Turrecrem.*
- cc) *Intellige, Gyrovagorum & Sarabitarum.*
- dd) *Ex quibus secundum textum cap. presentis postmodum generantur Anachoreta seu Eremitæ.*
- ee) *Tum quia vis unita fortior, maxime propter mutua subsidia; tum ob participacionem bonorum ac gratiarum in Societatem tum denique, quia vita Eremitica periculosior est, neque tot habet occasiones tot virtutum, quot habet Cœnobitica. Ex S. Basilio.*

9. JAN